

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 6C/181/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511212208
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Pavlovičová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3511212208.6

Rozhodnutie

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou JUDr. Lenkou Pavlovičovou v právnej veci navrhovateľov I. R., E. Č., I. X. XX.XX.XXXX, Z. I. W. I. O., V. XXX/XX, X/ W. Č., I. X.F. XX.XX.XXXX, Z. I. W. I. O., V. XXX/XX, obaja zastúpení JUDr. Jozefom Kováčikom, advokátom v Trenčíne, Legionárska 2, proti odporcovi R. W., I. X. XX.XX.XXXX, Z. I. W. I. O., B. XXXX/XX, zast. JUDr. Máriou Cagalovou, advokátkou v Novom Meste nad Váhom, Poľovnícka 2040/10, o náhradu škody takto

rozhodol:

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľom spoločne a nerozdielne sumu 1,53 Eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 20.12.2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietá.

III. Odporcovi sa priznáva náhrada trov konania vo výške 100%.

IV. Navrhovatelia 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne náhradu trov štátu v sume 115,91 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Súd ruší IX. výrok Uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 19.09.2013 č.k. 6C/181/2011-152.

odôvodnenie:

Navrhovatelia sa podaným návrhom domáhali, aby súd odporcu zaviazal k zaplateniu sumy 250,-Eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od podania návrhu do zaplatenia a k náhrade trov konania. Uviedli, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi pozemku parc. č. XXXX/XX o výmere XXX m²- záhrady v k.ú. I. W. I. O., ktorý je zapísaný na LV č. XXXX, ktorého súčasťou je aj strom- javor, ktorý odporca v mesiacoch apríl až máj 2011 svojvoľne orezal bez toho, že by mal k tomu súhlas vlastníkov, prípadne osoby oprávnenej k výrubu stromov. Vec bola šetrená políciou, Obvodným úradom životného prostredia Nové Mesto nad Váhom. Tento úrad konanie zastavil z dôvodu, že odrezanie dvoch konárov z javora poľného nie je priestupkom. Keďže výška majetkovej škody nebola spoľahlivo zistená, správny orgán priestupkové konanie zastavil a navrhovateľov odkázal vo veci nároku na náhradu nemajetkovej škody na súd. Navrhovatelia pritom nemali možnosť namietat' vecnú správnosť rozhodnutia. Škodu určili vyslovene odhadom na sumu 250,-Eur, skutočnú škodu však žiadali ustáliť znaleckým dokazovaním. Uviedli ďalej, že škoda bola u polície ustálená na sumu 9,-Eur, Úrad životného prostredia ju ustaloval v rozpätí 517,02 Eur až 863,04 Eur.

Odporca žiadal návrh zamietnuť a zaviazat' navrhovateľov k náhrade trov konania. Poukázal na to, že na základe kúpnej zmluvy bola navrhovateľom odpredaná iba záhrada, nie žiadne stromy, preto by navrhovatelia mali predložiť doklad preukazujúci ich vlastnícke právo k javoru. K orezaniu konárov stromu došlo na základe rozhodnutia základnej organizácie SZZ, pretože konaré

stromu zasahovali do cesty a poškodzovali lak na autách záhradkárov. Odborná pracovníčka ŠOP SR, Správy CHKO Biele Karpaty, botanička L. N. L. pri prejednávaní veci na Obvodnom úrade životného prostredia v Novom Meste nad Váhom uviedla, že zdravotný stav stromu bol zhoršený už pred orezaním, orezanie nespôsobiloby podstatné a trvalé zhoršenie ekologických a estetických funkcií dreviny, odporučila strom naďalej udržiavať primeraným orezávaním.

Súd vykonal dokazovanie zápisnicou z členskej schôdze SZZ ZO 1597 B. XX, I. W. I. O. z 26.03.2010, Osadovým poriadkom Záhradkovej osady B. v I. W. I. O., spisom ObÚ životného prostredia v Novom Meste nad Váhom sp. zn. T., spisovým materiálom OR PZ SR, LV č. XXXX a LV č. XXXX pre k.ú. I. W. I. O., písomným vyjadrením odporcu, fotografiami stromu pred orezaním a po orezaní a v súčasnosti, výzvou na prebratie odrezaných konárov, potvrdením Slovenského zväzu záhradkárov zo dňa 14.05.2013, priebehom vzniku záhradkovej osady B., zápisnicou zo dňa 02.09.1988, zoznamom uchádzačov o záhradku - osada Z., zápisnicou z členskej schôdze zo dňa 30.05.2003, spresnením počtu členov záhradkovej osady zo dňa 12.12.2007, zápisnicou z mimoriadnej členskej schôdze zo dňa 07.12.2007, stanovami Slovenského zväzu záhradkárov, znaleckým posudkom a vylúchom účastníkov konania.

Podľa LV č. XXXX pre k.ú. I. W. I. O. sú navrhovatelia bezpodielovými spoluvlastníkmi záhrady, parc. č. XXXX/XX. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že na tomto pozemku rastie strom- javor poľný. Uvedený pozemok je súčasťou záhradkárskej osady.

Ako vyplýva z Rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v Novom Meste nad Váhom zo dňa 27.09.2011 sp. zn. T.-XX, voči odporcovi bolo zastavené konania o priestupku, ktorého sa mal dopustiť z dôvodu, že skutok- odrezanie dvoch konárov z javora poľného rastúceho v záhradkárskej osade B. v I. W. I. O. na pozemku R. E. Č., ktoré odporca urobil v období apríl až máj 2011 nie je priestupkom. Keďže výška spôsobenej majetkovej škody nebola spoľahlivo zistená a správny orgán priestupkové konania zastavil, odkázal navrhovateľa I/ vo veci nároku na náhradu majetkovej škody na súd. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že malo dôjsť k zásahu do dreviny rastúcej mimo lesa- javora poľného (*Acer campestre*) rastúcom v záhradkárskej osade B. v I. W. I. O. na svahu medzi prístupovou cestou a záhradou navrhovateľa I/. Odporca mal na uvedenom strome v tomto období odrezať dva hrubé konáre s priemerom rezu väčším ako 20 cm. Úrad uskutočnil ohliadku, po ktorej sa odborná pracovníčka ŠOP SR, Správy CHKO Biele Karpaty, botanička L. N. L. vyjadrila, že na základe ohliadky zo dňa 22.09.2011 a fotodokumentácie stavu dreviny pred orezom, je zjavné zmladenie dreviny v bohatom rozsahu. Strom vytvoril sekundárnu korunu, okraje rezu sú zacelené kalusom. Iba na cca štvrtine horného rezu je vidieť napadnutie hnilobou. Na päte kmeňa je na viacerých miestach vidieť poškodenie kôry. Podľa fotodokumentácie bol strom v minulosti nepravidelne orezávaný, jeho zdravotný stav bol zhoršený už pred orezaním. Orežanie nespôsobiloby podstatné a trvalé zhoršenie ekologických a estetických funkcií dreviny. Orežový habitus je na danej lokalite vhodnejší a vytvára vhodné podmienky pri hniezdení vtáctva. Ekologická funkcia bola na vzhľadom k hniezdeniu drobného vtáctva podporená. Estetická funkcia bola znížená, avšak na danej lokalite nie je primárna. Odporučila strom naďalej udržiavať primeraným orezávaním. Úrad konštatoval, že nedošlo k poškodeniu dreviny, predmetný zásah ekologické a estetické funkcie dreviny neznižil podstatne a trvalo, ani nezapríčinil jej odumretie. Zo správy o výsledku objasňovania priestupku tiež vyplýva, že strom bol čiastočne poškodený už v minulosti, kedy boli poranené konáre, postfhaná kôra a lyko. V závislosti od miery staršieho poškodenia by spoločenská hodnota dreviny bola od 517,82 Eur do 863,04 Eur.

Z vylúchu navrhovateľa I/ vyplýva, že škoda mala navrhovateľovi jednak vzniknúť tým, že neodborným spôsobom bolo zasiahnuté do jeho stromu, ktorý bol neoprávnené zrezaný a po zrezaní neošetrený. Jeden z rezov začína odhŕňať. Tiež mala byť spôsobená škoda odcudzením dreva, keďže polícia žiadne drevo nenašla. Navrhovateľ I/ uviedol, že strom rástol na pozemku už v čase, keď pozemok kúpili, vyrástol sám. Staral sa oň tak, že ho orežoval, snažil sa, aby nešiel do cesty, ale skôr sa rozkonáril nad pozemkom navrhovateľov. Strom sa rozkonáruje vo výške 0,8 metra, ak konár zasahoval do cesty tak možno 20-30 centimetrov. Navrhovateľ I/ nevedel vyčíslieť, akú hodnotu by tento strom mohol mať, pre neho má každý strom nejaký význam. Prírodu má rád, neškodí jej. Škodu vidí v 25 rokoch zbytočnej práce, lebo by sa teraz ďalších 25 rokov staral o strom na to, aby potom niekto zo stromu opäť odrezal konáre a urobil si zo stromu palivové drevo. Navrhovateľ I/ chodí na záhradku 3-4krát do roka, aby to tam pokosil, občas sa tam chodí pozrieť, už tam nesadí. Keď určoval škodu sumou 250,- Eur, prečítal si nejaké vyhlášky a vychádzal z toho, akú asi hodnotu by mal strom. Tento

strom hodnotu má, lebo spevňuje kopec nad ich pozemkom. V súčasnosti strom nezrezáva, chcel, aby znalec videl strom v stave, v akom je. Aj z toho vyplýva, že musí urobiť práce navyše, ktoré by nerobil, keby strom nebol orezaný. Na orezanie stromov ho nikto nevyzýval.

Navrhovateľka 2/ sa len pridržala vyjadrení navrhovateľa 1/.

Odporca nepoprel, že strom sa nachádza na pozemku navrhovateľov. Navrhovateľ 1/ sa prestal starať o svoju záhradku, neplatí žiadne poplatky v rámci záhradkárskej osady. Strom orezávali po dohode záhradkárov, orezávali sa konáriky, ktoré boli ako jeho ruka, a na orezanie týchto nepotrebovali povolenie. K orezaniu došlo preto, že strom je asi 80 cm od hranice pozemku a konáre presahovali do cesty. Poukázal na to, že konal ako predseda záhradkárskej osady. Uviedol, že pokiaľ navrhovatelia poukazujú na škodu v rozpätí od 517,- do 863,- Eur ide o spoločenskú hodnotu dreviny, ktorá by v prípade škody musela byť uhradená štátu. V rámci konania na Obvodnom úrade životného prostredia v Novom Meste nad Váhom, však bolo konštatované, že k znehodnoteniu stromu nedošlo. Poukázal na to, že tento strom by v záhradkovej osade ani nemal rásť. Navrhovatelia neboli prítomní na schôdzi, na ktorej bolo rozhodnuté, že sa stromy musia orezať a povinnosť zasielať zápisnice zo schôdze nemajú. Keďže navrhovatelia strom neorezali, orezali strom na brigáde, a to konkrétne on. Išlo o dva konáre, ktoré dali za plot. Navrhovateľovi 1/ chceli drevo po pojednávaní vrátiť, neprišiel si ho však prevziať. Podľa názoru odporcu k žiadnej škode nedošlo. Nemyslí si, že by tento strom mal pre navrhovateľov nejakú hodnotu. Ani v súčasnosti sa navrhovatelia o strom nestarajú a opäť bude zasahovať do cesty.

Súd dal vypracovať znalecký posudok za účelom zistenia, či odrezaním konárov z javora poľného došlo k vzniku škody, v čom táto spočívala a aký bol jej rozsah. Z posudku vyplýva, že malo dôjsť k zrezaniu dvoch konárov z javora poľného, k výrubu došlo na svahu, ktorý je pod cestou, na okraji pozemku navrhovateľov. Orezaním stromu došlo k porušeniu ochrany drevín podľa § 47 Zákona č. 543/2002, pričom ujma na životnom prostredí sa stanovuje všeobecne vyčíslením spoločenskej hodnoty vyrúbanej dreviny. Bolo potrebné zosúladiť negatívny zásah do koruny stromu, ku ktorému naozaj došlo, so skutočnou mierou poškodenia životného prostredia. Nie je možné ignorovať zrezanie dvoch konárov priemeru 20-24 cm, ktoré tvoria podstatnú časť koruny, nedošlo však k zrezaniu celého stromu, strom ďalej rastie, dochádza k zmladzovaniu a vytváraniu sekundárnej koruny. Ekologická funkcia dreviny zostala zachovaná. Výslednú spoločenskú hodnotu stanovil znalec na 93,21 Eur. Pokiaľ ide o prípad, že sa jedná o výrub dreviny v záhradkárskych osadách, tu sa nevyžaduje súhlas na ich výrub pri obvode kmeňa do 80cm. V tom prípade by zrezanie druhého konára s obvodom 70 cm nebolo poškodením dreviny. V tom prípade by spoločenská hodnota bola znížená o tento menší konár a bola vo výške 51,27 Eur. Pokiaľ ide o škodu na drevnej hmote, pri šetrení neboli k dispozícii odrezané konáre, teda nedala sa zmerať ich dĺžka ani priemery, odhadovaná dĺžka bola 4,5 m a priemerné priemery konárov v hodnote 50 % na kmeni. Cena dreva by podľa tohto spôsobu výpočtu predstavovala 1,53 Eur. Škoda vznikla ako ujma na životnom prostredí a ako škoda na drevnej hmote.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka súčasťou veci je všetko, čo k nej podľa jej povahy patrí a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa tým vec znehodnotila.

Vlastnícke právo je všeobecným, priamym, právnym panstvom nad vecou, lebo dáva vlastníkovi moc, aby všeobecne podľa svojej vôle s vecou nakladal, je právo absolútnym, pôsobiacim voči všetkým a zodpovedá mu tiež povinnosť všetkých ostatných nerušiť vlastníka vo výkone jeho práva k veci. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že vlastníkom stromu- javora poľného, sú navrhovatelia, ktorí sú vlastníkami pozemku, na ktorom javor vyrástol. Skutočnosť, že javor sa nachádza na pozemku navrhovateľov medzi účastníkmi nebola sporná. Je pritom bezpredmetné, či strom navrhovatelia zasadili alebo nie. Strom, vychádzajúc z citovaného § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je súčasťou pozemku. Navrhovateľom preto patrilo právo so stromom nakladať, požívať jeho plody, úžitky, samozrejme v medziach vymedzených právnymi predpismi. Vlastník veci má v zásade právo na ochranu voči tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje. V danom prípade mala navrhovateľom vzniknúť škoda priamym zásahom do stromu, a to jeho orezaním. Navrhovatelia si uplatnili nárok na náhradu škody, ktorá im tým vznikla.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie.

I. Pokiaľ ide o porušenie právnej povinnosti, je potrebné konštatovať, že právo nakladať so stromom patrilo v zásade navrhovateľom. Podľa § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka však bolo tiež povinnosťou navrhovateľov ako vlastníkov stromu zabezpečiť, aby konáre stromu či korene stromu nepresahovali na susedné pozemky a týmto spôsobom vo využívaní susediacich pozemkov bránili. Zo Zápisnice zo dňa 26.03.2010 vyplýva, že v tento deň boli vlastníci záhrad v záhradkárskej osade B. upozornení na potrebu odstránenia konárov zo stromov, čo presahujú susedom a zasahujú do cesty- upozornení mali byť V. W., F. W.N., R. E. Č.. Mali byť tiež upozornení, že ak neodstránia do 30.04.2010 presahujúce konáre medzi záhradkármi a spoločnou cestou, budú tieto konáre odstránené členmi výboru. Treba uviesť, že z obsahu tejto zápisnice vyplýva, že konáre stromu navrhovateľov zasahovali na spoločnú cestu. Zo žiadneho právneho predpisu pritom nevyplýva povinnosť vlastníka susedného pozemku upozorniť vlastníka stromu na presahujúce konáre, prípadne na dôsledky takéhoto previsu. Je naopak povinnosťou vlastníka stromu dbať, aby k takémuto presahu nedochádzalo. Ak dôjde, je potom právom vlastníka susedného pozemku odstrániť vo vhodnom ročnom období a vhodným spôsobom presahujúce konáre. A k tomu v danom prípade došlo. Cesta, nad ktorú konáre stromu presahovali je spoločnou cestou v záhradkárskej osade, je využívaná na prejazd osobných motorových vozidiel vlastníkov záhradiek, preto je zrejmé, že stromy presahujúce z jednotlivých záhradiek sú bremenom. Podľa názoru súdu tak v danom prípade k žiadnemu porušeniu právnej povinnosti zo strany odporcu (či prípadne záhradkárskej osady) nedošlo. Iná je však situácia pokiaľ ide o odrezané konáre. Ako vyplynulo z výsluchu odporcu, konáre boli zo stromu odstránené a umiestnené za plot. Drevná hmota teda nebola odovzdaná navrhovateľom ako jej vlastníkom. V tomto smere súd vidí porušenie právnej povinnosti, a to konkrétne povinnosti nenakladania s cudzou vecou (resp. jej oddelenou časťou) v rozpore s právom vlastníka.

II. Existencia škody sa odvíja následne od porušenia právnej povinnosti. Ako súd konštatoval už vyššie, v prvom rade došlo k porušeniu právnej povinnosti odovzdať navrhovateľom odrezané konáre. V zásade treba uviesť, že ide o drevnú hmotu, ktorá je prakticky využiteľná. Po odrezaní konárov odporcom boli konáre umiestnené „za plot“, neboli teda odovzdané navrhovateľom. V tejto súvislosti vznikla navrhovateľom priama škoda. Medzi účastníkmi nebola zhoda v tom, či konáre, ktoré sa následne snažil odporca navrhovateľom vrátiť boli tie konáre, ktoré boli reálne zo stromu odrezané. Ako vidno z fotografií, ktoré sú súčasťou znaleckého posudku i policajného spisu, a vyplýva to napokon i z vyjadrení odborníkov v rámci priestupkového konania na úrade životného prostredia, odrezané mali byť konáre s priemerom cca 20 cm na spodnej časti (vidno to na reze pri kmeni stromu), konáre, ktoré sa snažil odporca vrátiť navrhovateľom však v žiadnej svojej časti takýto priemer nedosahovali. Je teda zrejmé, že odporca nebol schopný navrhovateľom vrátiť skutočne odrezané konáre, ale zrejme iba ich časti. Navyše, k vráteniu malo dochádzať až vo výraznom časovom odstupe po ich odrezaní, čo v neposlednom rade spôsobuje znehodnotenie drevnej hmoty. Je tak nepochybné, že došlo ku škode na drevnej hmote. Pokiaľ ide o ostatnú škodu, ktorá mala orezaním stromu navrhovateľom vzniknúť, je potrebné konštatovať, že navrhovatelia v tomto smere dôkazné bremeno neunesli. Ako vyplýva z § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, navrhovateľom by mala byť uhradená skutočná škoda, prípadne ušlý zisk. Aká iná škoda bola navrhovateľom spôsobená orezaním konárov však navrhovatelia nepreukázali. Na konkrétnu otázku súdu, v čom vidia spôsobenú škodu navrhovateľ I/ uviedol, že škodu vidí v 25 rokoch zbytočnej práce,

nakoľko sa o strom 25 rokov staral, niekto potom prišiel, odrezal konáre a urobil zo stromu palivové drevo. Sám pri určení výšky škody vychádzal z vyhlášok, podľa ktorých si určil hodnotu, akú by strom mal, strom spevňuje kopec nad pozemkom. Treba uviesť, že v danom prípade nedošlo k odstráneniu celého stromu, ale jeho konárov. Strom naďalej spevňuje svah nad pozemkom navrhovateľov, v tomto smere teda navrhovateľom žiadna škoda spôsobená nebola. Strom i podľa vyjadrenia odborníkov (znalec i vypočítaná RNDr. Katarína Rajcová) naďalej plní svoju ekologickú funkciu, došlo k čiastočnému zníženiu estetickú funkcie stromu, tá však v danej lokalite nie je primárna. Odborníci sa navyše zhodli, že orezávanie stromu je naďalej potrebné, strom bol poškodený i pred jeho orezaním a po orezaní došlo k výraznému omladeniu dreviny v bohatom rozsahu, keď strom vytvoril sekundárnu korunu. Súd teda vychádzajúc z tvrdení navrhovateľov nezistil, aká iná konkrétna škoda bola navrhovateľom spôsobená. V danom prípade nejde o strom, z ktorého by boli iné úžitky, jeho využiteľnosť teda je viac v rovine estetickú a ekologickú a v tomto smere ku škode nedošlo. Znalec sa zaoberal aj škodou, ktorá sa odvíja od spoločenskej hodnoty stromu, treba však uviesť, že pre účely náhrady škody navrhovateľom nie je možné vychádzať zo spoločenskej hodnoty, ale je potrebné preukázať existenciu škody, ktorá vznikla priamo navrhovateľom. Spoločenská hodnota drevín vyjadruje ich biologickú, ekologickú a kultúrnu hodnotu, ktorá sa určuje s prihliadnutím na ich vzácnosť, ohrozenosť a plnenie mimo produkčných funkcií, pritom takáto hodnota je hodnota pre spoločnosť ako celok, nejde o škodu navrhovateľov.

III. Príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Ako vyplýva z horeuvedeného, je nepochybné, že ku škode na drevnej hmote došlo v priamej súvislosti s porušením povinnosti vrátiť, resp. odovzdať odrezané drevo navrhovateľom, ktorí boli jeho vlastníci.

IV. Zavinenie. Súd konštatuje, že za spôsobenú škodu jednoznačne zodpovedá odporca. Bol to odporca, ktorý odrezal konáre zo stromu, tieto nevrátil navrhovateľom. I keď súd konštatoval, že právom vlastníkov spoločnej cesty bolo odrezáť konáre presahujúce na cestu, nemožno konštatovať, že by právom odporcu ako zástupcu záhradkárskej osady bolo odrezáť konáre zo stromov v osade a tieto následne nevrátiť ich vlastníkom. Za túto situáciu nesie zodpovednosť odporca sám. Sám odporca sa postavil do situácie, kedy vystupoval síce akoby v mene záhradkárskej osady, avšak konal na svoju zodpovednosť. Zo žiadneho právneho predpisu a napokon ani zo stanov záhradkárskej osady nevyplýva právo predsedu záhradkárskej osady odstrániť presahujúce konáre a následne nevrátiť odrezané konáre ich vlastníkom. Kompetencie správy osady sú upravené v Osadovom poriadku záhradkovej osady B., pričom takáto kompetencia odporcovi neprináležala. Podľa názoru súdu odporca nepreukázal existenciu žiadnych takých skutočností, ktoré by ho zodpovednosti za spôsobenú škodu zbavovali.

Pokiaľ ide o výšku spôsobenej škody, súd už v bodu II. konštatoval, že ku škode došlo iba v súvislosti s nevrátenou drevnou hmotou. Iná škoda preukázaná nebola. Pokiaľ ide o výšku spôsobenej škody, súd ju ustálil podľa Znaleckého posudku znalca RNDr. Juraja Minárika zo dňa 19.02.2014, ktorý škodu vyčíslil na sumu 1,53 Eur. Pokiaľ navrhovateľ I/ poukazoval na skutočnosť, že podľa jeho názoru nejde o reálnu škodu, ktorá by mu bola spôsobená, žiadnym predloženým dôkazom nepreukázal, že mu škoda vznikla v inej výške. Znalec presne popísal, akým spôsobom určil množstvo drevnej hmoty (pričom vychádzal z reálnych priemerov na reze a následne prepočítaných priemerov celých konárov) a následne stanovil jeho hodnotu. Súd preto odporcovi priznal sumu 1,53 Eur.

Navrhovatelia ďalej žiadali odporcu zaviazat' k zaplateniu úroku z omeškania vo výške 9% ročne od podania návrhu.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V danom prípade bol odporca v omeškaní so zaplatením náhrady škody minimálne v čase, keď navrhovatelia podali na súd návrh. V tomto období vedel, že za škodu zodpovedá a je povinný ju nahradiť. Škodu si navrhovatelia uplatňovali už v čase, keď prebiehalo konanie na Obvodnom úrade

životného prostredia v Novom Meste nad Váhom. Súd preto odporcu zaviazal k zaplateniu 9% ročného úroku z omeškania zo sumy 1,53 Eur za dobu od 20.12.2011 do zaplatenia v súlade s návrhom navrhovateľov.

V časti, v ktorej sa navrhovatelia domáhali zaplatenia sumy prevyšujúcej 1,53 Eur s 9% ročným úrokom z omeškania od podania návrhu bol návrh z horeuvedených dôvodov zamietnutý.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. Navrhovateľ mal vo veci iba nepatrný úspech, naproti tomu odporca mal neúspech iba v nepatrnej časti. Súd mu preto priznal náhradu trov konania v plnej výške. O konkrétnej výške trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vychádzajúc z § 151 ods. 7 O.s.p.

Podľa § 148 ods. 1 O.s.p., štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 17.03.2014 č.k. 6C/181/2011-172 súd priznal znalcovi RNDr. Jurajovi Minárikovi odmenu za znalecké dokazovanie vo výške 265,91 Eur. Táto bola vyplatená sčasti zo zloženej zálohy navrhovateľov vo výške 150,-Eur a sčasti z rozpočtových prostriedkov súdu vo výške 115,91 Eur. Súd na náhradu trov štátu vo výške 115,91 Eur zaviazal v prevažnej časti neúspešných navrhovateľov.

Odporca podal odvolanie voči Uzneseniu tunajšieho súdu zo dňa 19.09.2013 č.k. 6C/181/2011-152 v časti, v ktorej bol vyzvaný na zaplatenie preddavku na znalecké dokazovanie.

Podľa § 210a O.s.p. uznesenie o povinnosti zaplatiť súdny poplatok alebo uznesenie, z ktorého nenadobudla dosiaľ práva iná osoba ako odvolateľ, alebo uznesenie, ktorým bolo uložené poriadkové opatrenie (§ 53), alebo uznesenie o odmietnutí návrhu na začatie konania (§ 43 ods. 2, § 78c ods. 3), alebo uznesenie o zastavení konania o dedičstve, alebo uznesenie podľa § 75a, môže na odvolanie zmeniť priamo súd prvého stupňa, pokiaľ odvolaniu v celom rozsahu vyhovie.

V danom prípade súd zistil, že odvolaniu odporcu je možné vyhovieť postupom podľa § 210a O.s.p. V danom prípade je odvolanie v súčasnosti v zásade bezpredmetné, keďže o znalečnom a spôsobe jeho zaplatenia už bolo rozhodnuté (Uznesenie o priznaní znalečného nadobudlo právoplatnosť 24.04.2014). Trovy štátu súd vyporiadal týmto rozsudkom. Z tohto dôvodu súd odvolaniu odporcu vyhovel a pôvodné rozhodnutie o povinnosti zložiť preddavok na znalecké dokazovanie zrušil. Išlo pritom o rozhodnutie, z ktorého práva iná osoba nenadobudla.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že
sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
rozhodoval vylúčený sudca,

súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.